

چکیده پایان‌نامه به شماره: ۲۶۱۱۳، دکتری عمومی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه.

سال تحصیلی: ۱۴۰۳-۱۴۰۴

نگارنده: سوین‌سادات شریعت پناهی

عنوان پایان‌نامه: اثر لیورگل بر عوارض تولیدمثلی کلستاز تجربی در موش‌های صحرایی نر بالغ
چکیده:

کلستاز به عنوان عارضه کبدی چندچهره‌ای که به واسطه عدم تعادل بین تولید و ترشح صفرا شکل می‌گیرد، در بسیاری از بیماری‌های کبدی رخ می‌دهد و می‌تواند آسیب اندام‌های دیگر را نیز در پی داشته باشد. هدف از این مطالعه بررسی اثر داروی لیورگل بر عوارض تولید مثلی کلستاز تجربی در موش‌های صحرایی نر بالغ بود. تعداد ۲۰ موش صحرایی نر بالغ با سن و وزن تقریباً یکسان به صورت تصادفی به چهار گروه تقسیم شدند. در گروه ۱، ۵ موش صحرایی سالم به عنوان شاهد فاقد تیمار تا پایان مطالعه نگهداری شدند. در گروه ۲ (شم)، لاپاراتومی و تشخیص و دستکاری مجرای صفراوی مشترک بدون لیگاتورگذاری صورت پذیرفت. در گروه ۳ (کلستاز تجربی)، دو لیگاتور به فاصله چند میلی‌متر در مجرای صفراوی مشترک کار گذاشته شد و حد فاصل بین دو لیگاتور بریده شد. در گروه ۴ (کلستاز تجربی + لیورگل)، موش‌های صحرایی متعاقب القای کلستاز به مدت چهار هفته با داروی لیورگل (۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم؛ خوراکی) تحت درمان قرار گرفتند. تغییرات بافت شناختی بیضه و روند اسپرماتوژنز و خصوصیات اسپرمی مورد ارزیابی قرار گرفتند. تجویز خوراکی داروی لیورگل، ارتقای معنی‌داری را در شاخص بیوپسی بیضه (Johnsen's Score) و نیز کاهش معنی‌داری را در شاخص هیستوپاتولوژی بیضه (Cosentino Criterion) متعاقب القای کلستاز تجربی در موش‌های

صحرائی بالغ موجب ($P < 0.05$). بررسی آماری یافته‌های ارزیابی خصوصیات اسپرم‌های اپیدیدیمی در گروه‌های آزمایشی مختلف نشان داد که تجویز داروی لیورگل، افزایش معنی‌داری را در میانگین تعداد، میزان زنده‌مانی و تحرک اسپرم‌های اپیدیدیمی متعاقب القای کلستاز تجربی در موش‌های صحرائی نر بالغ سبب شد. میتوان نتیجه گرفت که داروی لیورگل سبب کاهش ضایعات آسیب شنلاسی بیضه شده و شاخص‌های اسپرمی و روند اسپرماتوژنز را بهبود بخشید.

واژه‌های کلیدی: اسپرم، بیضه، کلستاز، لیورگل، موش صحرائی.